

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12017

гр. София, 19.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. И.ОВА

като разгледа докладваното от ИВЕТА В. И.ОВА Гражданско дело № 20241110110065 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 2 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Б. А. Д., чрез пълномощника му адв. И. К. с предявена установителна искова претенция с искане за признаване за установено, че ищецът не дължи сума в общ размер от 14 813 лева по изпълнително дело № 20178380402959/2017 г. по описа на ЧСИ М.Б. с рег. № 838 на КЧСИ и с район на действие Софийски градски съд в полза на вискателя „.....“ ЕАД на новонастъпило обстоятелство – погасяване на вземанията по давност.

В исковата молба са изложени твърдения, че процесното вземане, включващо главница по изтеглен банков кредит и просрочени лихви и други вземания, са предмет на образувано срещу ищеца изпълнително дело № 20178380402959/2017 г. по описа на ЧСИ М.Б. с вискател „.....“ ЕАД. Посочено е, че поради липсата на предприети действия от страна на кредиторите за събиране на вземанията и на основание чл. 110 ЗЗД същите са загубили правото си на принудително удовлетворяване на притезанието, поради което се отправя искане за признаване, че ищецът не дължи общо претендираната сума от 14 813 лева.

Съдът, съобразявайки изложените от ищеца твърдения, приема, че в случая исковата претенция е предявена от потребител по см. на § 13, т. 1 ДР на ЗЗП, доколкото от значение за придобиване на това качество е основанието, от което са възникнали процесните оспорени вземания – в случая от облигационно правоотношение, породено от договор за банков кредит, като за същото е ирелевантно, че искът е основан на твърдяно нововъзникнало правопогасяващо задължението обстоятелство – в този см. Определение № 18 от 16.01.2020 г. на ВКС по ч. т. дело № 2502/2019 г., II т. о., ТК, постановено по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК.

Предвид това, при определяне на компетентния, според правилата на местната подсъдност, съд, който да разгледа делото и да се произнесе по спора, следва да намери приложение разпоредбата на чл. 113 ГПК / изм. - ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 07.08.2018 г./, съгласно която исковете на и срещу потребители се предявяват пред съда, в чийто район се намира настоящият адрес на потребителя, а при липса на настоящ адрес – по постоянния.

От данните, съдържащи се в служебно извършените справки по реда на Наредба № 14/18.11.2009 г. от НБДН следва, че регистрираният настоящ адрес на ищеца Б. А. Д. е в град Велинград, което обуславя извода, че компетентен да разгледа делото съгласно чл. 115

ГПК е Районен съд – Велинград, а не Софийски районен съд.

С оглед изложеното и доколкото по арг. от чл. 118, ал. 3 ГПК за подсъдността на исовете от/срещу потребители съдът следи служебно, настоящият

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело № 10065/2024 г. по описа на Софийски районен съд, I-во Гражданско отделение, 51-ви състав.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Районен съд – Велинград.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Софийски градски съд, в едноседмичен срок от съобщаването му на ищеца.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____